

Digital Camouflage

Digital Camouflage

Digital Camouflage

Hosted by: Simon Weckert

Project Information (EN)

The City That Reads You

In Berlin, what is being switched on is more than a camera. It is a behaviour scanner: software that sorts what every passer-by does into "normal" and "suspicious"—the first camera legally allowed to film the city's public space without any specific cause. To isolate a punch, the system has to classify dancing, hugging and countless other harmless gestures too; everyone is read, all the time, under a quiet reversal of the presumption of innocence. Kottbusser Tor is only the template: three more locations are next. And Berlin is the beginning of a curve whose end is already visible elsewhere. In the United States, automated surveillance arrived years ago: well over a hundred thousand networked cameras log vehicles and movements across thousands of towns, their data searchable by police and federal agencies without a warrant. But 2026 has become the year of the pushback: dozens of communities have voted to cancel their camera contracts, and the question of who is allowed to read the public street has entered the mainstream. Meanwhile, decades of research suggest cameras rarely prevent crime—they displace it, or produce a feeling of safety rather than safety itself.

Invisible to the Machine

The pattern of Digital Camouflage is built on an adversarial attack: a way of manipulating the visual data a machine receives so that it fails to interpret what is in front of it. Worn on the body, it targets exactly the features these systems look for when searching for a human figure. The algorithm no longer registers a person. The wearer becomes, in effect, invisible to the machine—present to every human eye, absent to the model. Whether any specific government system reacts the same way, no one outside can verify—and that opacity is part of what the work makes visible: cities are deploying systems that cannot be independently tested, while the same class of technology is undone by a piece of fabric. The work was documented on site at Kottbusser Tor, in photo and video. Digital Camouflage is not a tool for evading the police, and not a promise of anonymity. But worn in public, it is a visible signal that being read by machines is not something everyone consents to. When untestable systems can be defeated by fabric, how much trust should we place in them before we hand them the public square? A share of the proceeds goes to organizations defending digital civil rights.

Projectinformatie (NL)

De stad die je leest

In Berlijn wordt meer aangezet dan een camera. Het is een gedragsscanner: software die alles wat elke voorbijganger doet, sorteert in "normaal" en "verdacht"—de eerste camera die wettelijk de openbare ruimte van de stad mag filmen zonder concrete aanleiding. Om een vuistslag te isoleren, moet het systeem ook dansen, omhelzen en talloze andere onschuldige gebaren classificeren; iedereen wordt gelezen, de hele tijd, onder een stille omkering van het vermoeden van onschuld. Kottbusser Tor is slechts het sjabloon: drie andere locaties volgen. En Berlijn is het begin van een curve waarvan het einde elders al zichtbaar is. In de Verenigde Staten arriveerde geautomatiseerde surveillance jaren geleden: ruim honderdduizend netwerkcamera's registreren voertuigen en bewegingen in duizenden steden, hun data doorzoekbaar door politie en federale diensten zonder gerechtelijk bevel. Maar 2026 is het jaar van de tegenbeweging geworden: tientallen gemeenschappen hebben gestemd om hun cameracontracten op te zeggen, en de vraag wie de openbare straat mag lezen is mainstream geworden. Intussen suggereert decennia aan onderzoek dat camera's zelden misdaad voorkomen—ze verplaatsen haar, of

produceren ee

Onzichtbaar voor de machine

Het patroon van Digital Camouflage is gebouwd op een adversarial attack: een manier om de visuele data die een machine ontvangt zo te manipuleren dat ze niet meer kan interpreteren wat er voor haar staat. Gedragen op het lichaam richt het zich precies op de kenmerken waar deze systemen naar zoeken wanneer ze een menselijke figuur proberen te herkennen. Het algoritme registreert geen persoon meer. De drager wordt in feite onzichtbaar voor de machine—aanwezig voor elk menselijk oog, afwezig voor het model. Of een specifiek overheidssysteem op dezelfde manier reageert, kan niemand van buitenaf verifiëren—en juist die ondoorzichtigheid is deel van wat het werk zichtbaar maakt: steden zetten systemen in die niet onafhankelijk getest kunnen worden, terwijl dezelfde klasse technologie wordt verslagen door een stuk stof. Het werk is ter plaatse gedocumenteerd bij Kottbusser Tor, in foto en video. Digital Camouflage is geen middel om de politie te ontwijken, en geen belofte van anonimiteit. Maar gedragen in het openbaar is het een zichtbaar signaal dat gelezen worden door machines niet iets is waar iedereen mee instemt. Als ontestbare systemen verslagen kunnen worden door stof, hoeveel vert

Image List

Filename	Caption	Credit
1_1787583574.jpg	DigitalCamouflage1	Simon Weckert
2_1787583627.jpg	DigitalCamouflage2	Simon Weckert
3_1787583728.jpg	DigitalCamouflage3	Simon Weckert

The images above are included in the ZIP under /images.